

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapostoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 2023.

«Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ»

«ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ».

*Χρυσάνθου και Δαρείας της Αθηναίας,
Κλαυδίου και των συν αυτώ μαρτύρων, Δη-
μητρίου νεομάρτυρος του Τορναρά.*

έτος 16^ο Τεύχος 694

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Εβρ,4,14-5,6)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«Ου γάρ έχομεν αρχιερέα μη δυνάμενον συμπαθήσαι ταις ασθενείαις ημών, πεπειραμένον δε κατά πάντα καθ' ομοιότητα χωρίς αμαρτίας» (Εβρ.4,15).

Βρισκόμαστε στο μέσο της Σαρακοστής και η Εκκλησία μας προβάλλει το Σταυρό του Κυρίου, για την ενίσχυσή μας για το υπόλοιπο

διάστημα της Νηστείας, ανάλογα με τις αντοχές που έχει καταθέσει ο καθένας μας στον πνευματικό αγώνα. Το αποστολικό ανάγνωσμα στην ίδια γραμμή σχετίζεται με το Σταυρό ακριβώς του Κυρίου, γιατί αναφέρεται στο αρχιερατικό αξίωμά Του, ότι δηλαδή ο Κύριος είναι ο μέγας και αληθινός αρχιερέας, ο οποίος με τη σταυρική Του θυσία μας ένωσε και πάλι με το Θεό. Η προτροπή, λοιπόν, του Αποστόλου Παύλου είναι ευνόητη: «προσερχώμεθα ουν μετά παρησίας τω θρόνω της χάριτος, ίνα λάβωμεν έλεον και χάριν εύρωμεν εις εύκαιρον βοήθειαν»(Εβρ.4,16).

Ενώπιόν μας, αγαπητοί μου, προβάλλει ο θρόνος του μαρτυρίου του μεγάλου Αρχιερέα Χριστού, ο Τίμιος και ζωοποιός Σταυρός, τον οποίο η Εκκλησία

προσκυνάει και υψώνει για να μας υπενθυμίσει αυτές τις αλήθειες, τις οποίες ο Απόστολος Παύλος υπογραμμίζει. Ο Μέγας Αρχιερέας είναι Υιός του Θεού. Δεν είναι απλός άνθρωπος, εκλεγμένος από το λαό, όπως συνέβαινε με τους Αρχιερείς των Εβραίων, αλλά Θεός ενανθρωπήσας, άναρχος και αιώνιος **« κατά την τάξιν Μελχισεδέκ»**(Εβρ.5,10). Στην Παλαιά Διαθήκη η παρουσία του Μελχισεδέκ προεικονίζει τον Υιό του Θεού, ο οποίος γεννήθηκε **«εκ Πατρός προ πάντων των αιώνων»**. Έτσι ο Ιησούς με την Ανάστασή Του πέρασε τους ουρανούς και κάθισε **«εκ δεξιών του Πατρός»**. Ο θάνατος δεν Τον κράτησε. Με το θάνατό Του νίκησε το θάνατο. Το αρχιερατικό Του έργο δε θα παύσει ποτέ **« και της βασιλείας αυτού ουκ έσται τέλος»** ομολογούμε στο σύμβολο της πίστεως. Ο Μέγας Αρχιερέας είναι **«όσιος, άκακος, αμίαντος, κεχωρισμένος από των αμαρτωλών και υψηλότερος των ουρανών»**(Εβρ.7,26). Κύριο έργο του Χριστού είναι η σωτηρία του ανθρώπου. Έγινε άνθρωπος για να θεώσει τον εκπεσόντα άνθρωπο. Κήρυξε το Ευαγγέλιο της αγάπης και της αλήθειας και φώτισε τους **«εν σκότει και σκιά θανάτου καθημένους»**(Λουκ1,79).

Η επί του Σταυρού θυσία Του αποκαλύπτει το μέγεθος της αγάπης Του. Με το αίμα Του καθάρισε την ψυχή μας από τα νεκρά έργα της αμαρτίας. Το μεγαλείο του αρχιερατικού αξιώματος του Χριστού δεν Τον καθιστά απρόσιτο, αλλά δημιουργεί στις καρδιές των αμαρτωλών την πεποίθηση της σωτηρίας και την ελπίδα της αφέσεως. Ο Χριστός είναι παρών και στη σημερινή πραγματικότητα **«μετριοπαθείν δυνάμενος τοις αγνοούσι και πλανωμένοις»**(Εβρ.5,2). Αλλά ας δούμε το θέμα μας και από μια άλλη γωνία.

Αν για την πρώτη δημιουργία ο Θεός Λόγος, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, χρησιμοποίησε το λόγο Του, για τη δεύτερη δημιουργία, για το Σταυρό του Γολγοθά, χρησιμοποίησε και το αίμα Του. Οποιοσδήποτε τεχνίτης δεν αρκεί να ξέρει την τέχνη του, τη δύναμη και το μεράκι. Πρέπει να έχει πρωτίστως και καλά υλικά. Ο Χριστός για τη νέα δημιουργία, για την αναδημιουργία του ανθρώπου η πρώτη ύλη ήταν το δικό Του αίμα. Ως Θεός κατασκεύασε τη σκάλα, για να κατεβεί από τον ουρανό και η σκάλα αυτή είναι η Παναγία Θεοτόκος. Έτσι εγκωμιάζουμε την Παναγία στον Ακάθιστο ύμνο, που άρχισε πριν δυο εβδομάδες **«Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε , δι' ής κατέβη ο Θεός»**. Ως Θεάνθρωπος κατασκεύασε τη σκάλα, που ο άνθρωπος ανεβαίνει στον ουρανό. Και η σκάλα αυτή είναι ο Σταυρός Του.

Στο μέσο, λοιπόν, της Μεγάλης Σαρακοστής προβάλλεται ο Σταυρός. Τι εκφράζει ο Σταυρός; Κυρίως αυτό αναφέρει ο Απόστολος Παύλος στο σημερινό

ανάγνωσμα. **«ου γαρ έχομεν αρχιερέα μη δυνάμενον συμπαθήσαι ταις ασθενείαις ημών..»**(Εβρ.4,15). Για συμπάθεια του Κυρίου προς τον άνθρωπον μας μιλά ο Απόστολος. Τι είναι η συμπάθεια; Προέρχεται εκ του συμ-πάσχω. Και τότε και μείς οι άνθρωποι δείχνουμε συμπάθεια, αλλά η ανθρώπινη συμπάθεια είναι κυρίως αδυναμία. Συμπαθούμε κάποια πρόσωπα μόνο, αντιπαθώντας κάποια άλλα. Ο Χριστός έχει μόνο συμπάθεια, δεν έχει αντιπάθεια. Η δική μας συμπάθεια όσο αντικειμενική κι αν είναι, δεν μπορεί να σώσει τον άλλο. Ο Χριστός δεν έχει μόνο καθολική συμπάθεια, είναι ο Ίδιος η σωτηριώδης και λυτρωτική συμπάθεια. Όλους τους αμαρτωλούς αγαπά και μπορεί να σώζει. **«Ου γαρ έχομεν αρχιερέα μη δυνάμενον συμπαθήσαι ταις ασθενείαις ημών»**(Εβρ.4,15). Ο Χριστός χρησιμοποίησε τον πόνο, τη Σταυρική οδύνη, απόλυτα θεραπευτικά για όλους τους αμαρτωλούς, αφού ο Ίδιος δεν είχε αμαρτία, ήταν **«πεπειρασμένος κατά πάντα καθ'ομοιότητα χωρίς αμαρτίας»**(Εβρ.4,15).

Ο Κύριος σέβεται την ελευθερία του ανθρώπου, το φόρο του Σταυρού δεν τον επιβάλλει, όποιος θέλει Τον σηκώνει: **«όστις θέλει οπίσω μου ακολουθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι»**(Μάρκ.8,34). Ενώ δεν υποχρεώνει τους ανθρώπους, ο Ίδιος αυτοδεσμεύεται να σηκώσει το Σταυρό, και τι Σταυρό; Τον βαρύτερο του κόσμου. Ο Χριστός φορολόγησε την αγάπη Του με τον πιο μεγάλο φόρο, χωρίς ο Ίδιος να χρωστάει φόρο πόνου, αφού ήταν αναμάρτητος. Πλήρωσε για μας **«έπαθεν υπέρ ημών»**(Α΄Πέτρ.2,21). Ο Σταυρός Του είναι η συγκλονιστική συμπάθεια, όχι γιατί εμείς Τον συμπαθούμε, αλλά κυρίως διότι Εκείνος μας συμπαθεί πολύ.

Όλοι μας αγαπητοί μου, έχουμε κάποιο σταυρό μεγάλο ή μικρό, αλλά δεν τον σηκώνουμε μόνοι. Όλοι οι άνθρωποι έχουν πονέσει, γι' αυτό και μπορούν να καταλάβουν τον πόνο μας και να δείχνουν συμπόνοια. Αλήθεια πόσο περισσότερο από τους ανθρώπους μπορεί να μας συμπαθεί ο Χριστός, αφού μάλιστα Αυτός έχει πείρα του πόνου του Σταυρού; Το σπουδαίο είναι ότι συμπαθεί τους αμαρτωλούς, χωρίς να έχει πείρα της αμαρτίας. Ως προς τον ανθρώπινο είναι **«πεπειρασμένος κατά πάντα.»**(Εβρ.4,15). Η συμπάθεια του Κυρίου δεν είναι θεωρητική. Τη συμπάθεια κατέδειξε κυρίως πάνω στο Σταυρό: **« Καίπερ ων υιός, έμαθεν αφ'ων έπαθεν»**(Εβρ.5,8). Ο Σταυρός είναι πρακτική άσκηση και εφαρμογή της αγάπης και της υπακοής. Και δεν είναι μόνο οι ψυχικοί, είναι και σωματικοί πόνοι, που υπέμεινε ο Χριστός. Πειράστηκε με το σωματικό πόνο, γι' αυτό μπορεί και συμπαθεί τους πονεμένους και όχι μόνο τους συμπαθεί,

αλλά και τους βοηθάει.: **«Εν ώ γαρ πέπονθεν αυτός πειρασθείς, δύναται τοις πειραζομένοις βοηθήσαι»** (Εφεσ,2,18).

Η συμπάθεια του Χριστού φαίνεται κι από άλλο ένα γεγονός, που αναφέρει ο Απόστολος Παύλος. Ας φαντασθούμε κάποιον άνθρωπο να μιλάει για συμπάθεια, αλλά μόλις του ζητάς κάτι σου κλείνει την πόρτα. Να σε κάτι ακόμη που διαφέρει ο Χριστός, αν και φορολόγησε τον εαυτό Του σκληρότερα από μας ως προς τον πόνο μας, μας δέχεται όπως είμαστε. Στο Χριστό έχουμε «παρρησίαν», **«προσερχώμεθα ουν μετά παρρησίας τω θρόνω της χάριτος αυτού, ίνα λάβωμεν έλεον και χάριν εύρωμεν εις εύκαιρον βοήθειαν»**(Εβρ.4,16). Η συμπάθεια είναι αμαρτία όταν ανοίγει την αγκαλιά της μόνο για λίγους, κάποτε δε και ένα μόνο πρόσωπο. Η απάθεια είναι αμαρτία όταν εκδηλώνεται ως αδιαφορία. Η εμπάθεια είναι αμαρτία όταν γίνεται εκδικητικότητα. Τέλος η αντιπάθεια είναι αμαρτία όταν αναφέρεται σε πρόσωπα ως μίσος και κακία. Ο Χριστός, λοιπόν, είναι η συμπάθεια της αγάπης. Να συμπαθούμε τους άλλους όπως είναι, στη θέση που βρίσκονται, είτε στη χαρά τους, είτε στον πόνο τους **«χαίρειν μετά χαιρόντων και κλαίειν μετά των κλαιόντων»**(Ρωμ.12,15). Το δάκρυ τους δάκρυ μας, ο πόνος τους πόνος μας, το πρόβλημά τους δικό μας πρόβλημα. Η αμαρτία τους και δική μα αμαρτία! Να συμπαθούμε, γιατί είμαστε συναμαρτωλοί **«και γαρ και ημείς περικείμεθα ασθένειαν»**(Εβρ.4,8).

Αγαπητοί μου χριστιανοί, με τις αμαρτίες μας ξανασταυρώνουμε το Χριστό και διακόπτουμε κάθε σχέση με το Μέγα Αρχιερέα. Είναι ευκαιρία καθώς σήμερα ατενίζουμε τον «δί'ημάς τους ανθρώπους» εκουσίως σταυρωθέντα Κύριο και προσκυνούμε τον αγιότερο αρχιερατικό θρόνο της χάριτος, δηλαδή το Ζωοποιό Σταυρό. Να ενισχύσουμε τους δεσμούς της αγάπης με το Σωτήρα μας, για να ελπίζουμε ότι θα λάβουμε έλεος και χάρη. Στο σημερινό απελπισμένο κόσμο ο Σταυρός του Χριστού και ο επ'αυτού Εσταυρωμένος Αρχιερέας είναι φάρος της ελπίδας. Η δυνατή φωτιά μαλακώνει και τα πλέον σκληρά μέταλλα. Η φωτιά της αγάπης μαλακώνει και την πλέον σκληρή καρδιά. Με την αγάπη η σκληρότητα μεταβάλλεται σε συμπάθεια. Γίνεται αφοσίωση και φτάνει μέχρι τη λατρεία. Ο Χριστός είναι ο πιο αξιοσυμπάθητος, γιατί είναι ο πλέον αξιοθαύμαστος ο μόνος αξιολάτρευτος: **«ου γαρ έχομεν αρχιερέα μη δυνάμενον συμπαθήσαι ταις ασθενείαις ημών, πεπειραμένον δε κατά πάντα καθ'ομοιότητα χωρίς αμαρτίας.»**(Εβρ.4,15). ΑΜΗΝ.